

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. apríla 2012 v trestnej veci obvineného **Ing. M. L. pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby** podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 5T 54/04, o dovolaní, ktoré podal obvinený Ing. M. L., zastúpený obhajcom JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom v Košiciach, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. októbra 2006, sp. zn. 2To 125/05, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. M. L. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 28. februára 2005, sp. zn. 5T 54/04, obvinený Ing. M. L. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

od roku 2002 do 26. marca 2003 v P. v ich byte na Ď. ul. č. X. sústavne vyvolával nadmerný strach a stres u jeho manželky M. L. a postupne aj u ich detí, a to I., nar. X. a D., nar. X., tak, že manželku a matku detí fyzicky napádal, bil ju rukami, oplŕúval, vulgárne jej nadával a hovoril o nej veľmi znevažujúco, vyhrážal sa aj deťom zabitím a fyzicky zasiahol proti dcére D..

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 215 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody na tri roky a na jeho výkon podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. tohto zaradil do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Krajský súd v Prešove na základe odvolaní prokurátora a obvineného rozsudkom z 2. októbra 2006, sp. zn. 2To 125/03, podľa § 258 ods. 1 písm. b/ zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a na základe § 259 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci tak, že obvineného Ing. M. L. uznal za vinného zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe už uvedenom len s tým rozdielom, že doba páchania trestného činu bola upravená na obdobie od 21. mája 2002 do 26. marca 2003.

Krajský súd podľa § 215 ods. 2 Tr. zák. za to obvinenému uložil trest odňatia slobody na tri roky a na jeho výkon podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. tohto zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Proti rozsudku krajského súdu obvinený zastúpený obhajcom podal dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a tomuto prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť. Dovolateľ pritom vyslovil názor, že boli naplnené dôvody tohto mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, resp. rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podstata prvého tvrdenia obvineného bola v tom, že po vrátení veci na došetrenie poškodená a deti obvineného podstatne zmenili svoje výpovede, pričom znalecké posudky na tieto zmeny nijako nereagovali, čo obvinený považuje za nezákonne vykonané dôkazy, na ktorých je založené aj napadnuté rozhodnutie.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený videl v tom, že pôvodné výsluchy boli vykonané bez prítomnosti jeho obhajcu, a teda že bolo porušené jeho právo na obhajobu.

Najvyšší súd ako súd dovolací primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v lehote stanovenej v § 370 ods. 1 Tr. por., pričom boli splnené aj jeho podmienky podľa § 372, § 373 a § 374 Tr. por.; dovolací súd však zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania v smere

navrhovanom obvineným (§ 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.), pričom súd rozhodujúci o dovolaní je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené (§ 385 ods. 1 Tr. por.).

V rozhodovanej veci uznesením Okresného súdu Prešov z 1. decembra 2003, sp. zn. 4T 168/03, vec bola vrátená prokurátorovi na došetrenie, a to práve na základe námietok obvineného o porušení jeho práva na obhajobu, lebo výsluchy v prípravnom konaní boli vykonané bez prítomnosti obhajcu.

Po vrátení veci na došetrenie v štádiu prípravného konania bol vykonaný opätovný výsluch poškodenej M. L., v tej dobe maloletého I. L., M. K. a M. V., všetky za prítomnosti obhajcu obvineného. Bol vykonaný taktiež výsluch znalca z odboru psychológie PhDr. M. G. za prítomnosti obhajcu obvineného, ktorému znalec aj odpovedal na ním položené otázky.

Najvyšší súd však dospel k záveru, že opätovne vykonané výpovede poškodenej ako aj vtedy maloletého syna I. boli síce čiastočne pozmenené, avšak nešlo o zmenu podstatnú. Prípadné rozpory vo výpovediach boli čiastočne odstránené na hlavnom pojednávaní 7. septembra 2004. Napokon je potrebné uviesť, že obvinený bol súdmi uznaný za vinného zo spáchania predmetného deliktu nie len na základe výpovede poškodenej a vtedy maloletého syna, ale aj súrodencov poškodenej a susedov rodiny obvineného. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na výpoveď brata obvineného, že totiž poškodená sa viackrát na neho obrátila s tým, že majú v manželstve problémy a obvinený ju pod vplyvom alkoholu fyzicky napadá.

Dovolacie dôvody obvineného o nezákonnom vykonaní dôkazov (znalecký posudok) dovolací súd nemôže akceptovať. V tejto súvislosti sa poukazuje na výsluch znalca PhDr. G. v prípravnom konaní za prítomnosti obhajcu obvineného, ako už bolo uvedené. Obvinený v tejto súvislosti nežiadal o vypracovanie znaleckého posudku iným znalcom a predmetnú skutočnosť namietal až v rámci odvolania. Je potrebné poukázať tiež na záver dovolacieho súdu, že zmeny vo výpovediach poškodenej a vtedy maloletého syna I. neboli tak podstatné, aby bolo potrebné opätovne vykonať znalecké dokazovanie, keďže žiadne nové okolnosti zistené neboli.

Z tohto dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a nedošlo tiež k podstatnému porušeniu práva obvineného

na obhajobu, keďže procesný postup napokon naznačené pochybenia konvalidoval, takže nie je možné akceptovať záver o existencii dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací po zvážení uvedených skutočností dospejúc k rezultátu, že evidentne nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle uvedených ustanovení, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie podané obvineným Ing. M. L. odmietol.

Najvyšší súd musí na margo poznamenať, že predseda len prišlo v určitom smere k porušeniu práva obvineného, a to v konaní o dovolaní postupom okresného súdu v rozpore s ustanovením § 2 ods. 7 a § 376 Tr. por. Obvinený podal dovolanie na Okresnom súde Prešov 27. júna 2007, avšak tento okresný súd vec predložil dovolaciemu súdu na rozhodnutie až 7. novembra 2011, teda po viac ako 4 rokoch. Toto pochybenie okresného súdu však nemá vplyv na meritum veci a porušenie práva obvineného na proces v primeranej lehote bude zrejme predmetom iného konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Milana L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová